

[Margrete Auken]

at lovforslaget var detaljeret og ikke bare indeholdt en generel lovhjemmel, som de enkelte kommuner så kunne anvende efter behag.

Når vi alligevel fastholder det meste af præciseringen, skyldes det, at den efterfølgende debat har dokumenteret dens berettigelse.

For det første tyder meget på, at kompetencen såvel til at træffe selve beslutningen som til den nøjere udformning må fastlægges i loven, da der ellers let opstår uheldige situationer med enten blokeringer, fordi der bliver strid om, hvem der kan træffe beslutningen, eller ignorering af trafikbehovet i de amter og kommuner, i hvilke borgerne pålægges afgiften. Derfor: De kommuner, der skal have bommene, er i princippet dem, der træffer afgørelsen. De kommuner og amter, hvis borgere skal betale afgiften, skal have ligeværdig indflydelse på, hvordan systemet skal udformes, og hvad pengene skal bruges til.

For det andet bør det undgås, at bompengene bare bliver en slags brugerbetaling, hvor pengene ryger i den offentlige kasse. Ordningens trafik- og miljømæssige formål skal fastholdes. Derfor præciseringen af, at pengene skal tilfalde særlige trafikfonde – og ikke kommunekassen slet og ret, hvilket i øvrigt hurtigt kunne blive statskassen.

Det er helt afgørende for, at systemet kommer til at virke, at økonomien holdes adskilt fra kommune- og statskassen. De indvendinger, der kom imod disse præciseringer under drøftelsen i marts, tydede da heller ikke på, at vi her stod over for en uoverstigelig hindring. Alle de ordførere, der var positive over for grundtanken – og det var klart flertallet – understregede vigtigheden af det miljø- og trafikpolitiske sigte. Der var ingen sympati for, at man skulle indføre en slags brugerbetaling på bilkørsel i byerne og ad den vej få penge i kassen.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Kørsel i frakendelsestiden).

(Lovforslag nr. L 32).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Promillegrænsen).

(Lovforslag nr. L 33).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Agerschou (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.

(Lovforslag nr. L 34).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Holger K. Nielsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om overholdelse af danske overenskomster og dansk lovgivning ved offentlige bygge- og anlægskontrakter.

(Beslutningsforslag nr. B 6).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Torben Lund (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af, at Kræftens Bekæmpelses Forskningscenter kan etableres på Finsensområdet.

(Beslutningsforslag nr. B 8).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

[Aage Frandsen]

Forslag til folketingsbeslutning om ret til praktikplads.

(Beslutningsforslag nr. B 9).

Dette forslag til folketingsbeslutning om at skaffe alle praktikelever en praktikplads skal ses i sammenhæng med SF's forslag om at skaffe 14.000 ekstra uddannelsespladser på de videregående uddannelser (beslutningsforslag nr. B 00).

Hvert år er der mange unge, der ikke får en praktikplads. Det er forkasteligt af mange årsager:

Det er forkasteligt, fordi disse unge, der starter en ungdomsuddannelse, ikke kan afslutte den.

Det er forkasteligt, fordi disse unge risikerer at komme til at tilhøre den restgruppe, der ikke får en kompetencegivende uddannelse.

Det er forkasteligt, fordi det er misbrug af menneskelige ressourcer.

Det er forkasteligt, fordi det er spild af samfundsmæssige ressourcer.

Det er forkasteligt, fordi samfundet har brug for en veluddannet arbejdskraft.

Det er SF's opfattelse, at alle unge skal have garanti for en praktikplads. På samme måde som unge, der starter i 1. gymnasieklasse, ved, at de kan fortsætte i 2. gymnasieklasse, skal unge, der starter en erhvervsuddannelse, vide, at de kan få en praktikplads efter 1. år.

Det skal ske ved, at alle arbejdsgivere kommer til at betale, uanset om de påtager sig praktikelever eller ikke. Alle arbejdsgivere får senere glæde af, at arbejdskraften er veluddannet. Det er urimeligt, at nogle arbejdsgivere nasser ved, at de ikke selv bidrager til at uddanne unge.

SF's forslag bygger på gulerod-pisk-princippet. *Gulerod*: Der gives tilskud til lønnen til praktikelever. *Pisk*: Alle arbejdsgivere skal bidrage.

Et modargument kunne være, at erhvervslivet påføres ekstra omkostninger herved. Det gælder ifølge forslaget kun de arbejdsgivere, der i dag ikke tager et rimeligt antal praktikelever. Uanset at det betyder øgede omkostninger for nogle arbejdsgivere, må det være rimeligt, at arbejdsgiverne kommer til at betale. Det er dem, der senere kommer til at tjene på, at arbejdskraften er veluddannet.

Da den nye erhvervsuddannelseslov blev vedtaget i folketingsåret 1988-89, foreslog SF

også en sådan garantiordning. Men desværre blev forslaget nedstemt i Folketinget. SF forventer, at de aktuelle problemer med at skaffe praktikpladser vil medføre, at der nu vil være flertal i Folketinget for SF's forslag.

Hermed skal jeg på forslagsstillernes vegne anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for følgende folketingsmedlemmer:

Ellemann-Jensen (V) og

Erhard Jakobsen (CD).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Ellemann-Jensen har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra d, jf. stk. 5, på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.

Hr. Erhard Jakobsen har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles de pågældende orlov som ansøgt fra og med den 24. oktober 1989, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Forhandling

Lizzie Lichtenberg (KF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til to medlemmer af Folketinget og at indkalde stedfortræderne.

Som ordfører for Udvalget til Valgs Prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderne godkendes som midlertidige medlemmer af Folketinget.

Hr. *Ellemann-Jensen* er valgt i Århus Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Venstre i denne amtskreds, socialrådgiver *Else Winther Andersen*.